

FEDEREL ALMANYA GIDA, TARIM VE ORMAN BAKANLIĞININ (B M L) TARIM VE BESLENME POLİTİKASI HEDEFLERİ (1)

Doç.Dr.Tayyar AYYILDIZ (2)

Federal Almanya'nın Tarım ve Beslenme Politikası A.E.T. günün tarım problemleri çözümüne yönelik çerçeve dahilinde ele alınmaktadır. 18 ocak 1973'de yapılan Hükümet açıklamasına göre : Zamanın ve geleceğin tarım politikası kırsal alanlarda yaşayan kişileri hedef almakta ve aynı zamanda tüketici ihtiyaçlarına da dönük olmaktadır. Bundan başka tarım politikası kırsal alanda emniyet, güvenlik ve dinlenme şartlarını aramaktadır.

Bu nedenle günümüzde ve gelecekte uygulanacak tarım ve beslenme politikası aşağıda belirtildiği gibi dört ana grupta toplanmış, bu gruplar alt hedeflere ve alt hedefler de tali hedeflere ayrılmıştır.

A— Kırsal alanlarda yaşayanların hayat şartlarının geliştirilmesi, tarım, ormancılık ve balıkçılık dallarında çalışanların ekonomik ve sosyal olanaklardan aynı derecede yararlanmalarının sağlanması.

A— I— Pazarlama ve fiyat politikası tedbirleri sayesinde tarım saha-

larında çalışanların gelir seviyelerinin artırılması.

A— I— 1) Gelir ve masraf artışları istikrarlı politik koşulların genel ekonomi çerçevesi dahilinde dikkate alınması ile fiyat ayarlamaları (artışları) sayesinde tarım fiyatlarının düzenlenip geliştirilmesi.

A— I— 2) Pazar fazlalıklarının giderilmesi ve pazar dengesinin yaratılması.

A— I— 3) Pazarlama politikası tedbirleri yardımı ile gelir güvenliğinin sağlanması.

A— I— 4) Üreticilerin de fazla ürün arzından doğacak sorumluluklara iştiraklerinin sağlanması.

A— II— Üretim dalında alınabilecek tedbirlerle gelirlerin düzenlenmesi.

A— II— 1) Optimum işletme bütünlüklerinin yaratılması ve işletmelerde verimliliği artırıcı tedbirlerin teşvik edilmesi ve geliştirilmesi.

A— II— 2) İşletmeler üstü birlikte çalışmanın geliştirilmesi.

1) Bu yazı : Agrarbericht 1974 ; Agrar—und ernährungspolitische Bericht der Bundesregierung, 53 Bonn 1974, Drucksache 7:1650'nin 54.,56. ve 141—144.sahifelerinden tercüme edilerek hazırlanmıştır.

2) Atatürk Üniversitesi Ziraat Fakültesi, Zirai Ekonomi Bölümü Öğretim Üyesi.

A— II— 3) Üretim artırıcı teknolojinin geliştirilmesine devam edilmesi ve gelişen teknolojinin işletmelerde uygulanması.

A— II— 4) A.E.T.ğunda dengeli ve eşit rekabet olanaklarının yaratılması.

A— III— Pazarlama dalında alınabilecek tedbirlerle gelirlerin düzenlenmesi.

A— III— 1) Bütün pazarlama safhalarında pazarlamanın etkinliğinin yükseltilmesi.

A— III— 2) Pazarlara mal ve hizmet akımının düzenlenmesi.

A— III— 3) Pazarlamada işletme üstü çalışmaların geliştirilmesi.

A— III— 4) A.E.T.ğunda eşit rekabet olanaklarının sağlanması.

A— III— 5) Pazar görünümünün (Şeffaflık) ve şeklinin geliştirilmesi sayesinde rekabet olanaklarının artırılması.

A— IV— Özel sebeplere bağlı gelirlerde dengenin sağlanması (örneğin parasal şartlara bağlı gelir kayıplarının giderilmesi).

A— V— Tarım, ormancılık ve balıkçılık dallarında çalışanların yaşama şartlarının iyileştirilmesi.

A— V— 1) Çalışma olanaklarının düzeltilmesi.

A— V— 2) Konut olanaklarının geliştirilmesi.

A— V— 3) Sosyo-ekonomik haberleşme ve yayımın geliştirilip yaygınlaştırılması.

A— VI— Tarım, Ormancılık ve balıkçılık dallarında çalışanların sosyogüvenlik ve emniyetlerinin sağlanması.

A— VI— 1) Hastalık halinde güvenciklik.

A— VI— 2) Kazalar halinde güvenciklik.

A— VI— 3) Yaşlılık güvenliği.

A— VII— Kırsal alanlarda hayat şartlarının ve eğitim düzeyinin yükseltilmesi.

A— VII— 1) Toprak düzeninin tespiti ve iyileştirilmesi.

A— VII— 2) Alt yapı tesislerinin geliştirilmesi.

A— VII— 3) İskân ve boş zamanları değerlendirme olanaklarının sağlanması.

A— VII— 4) Pazar arzı olmayan toprakları kullanma olanaklarının geliştirilip düzenlenmesi.

A— VII— 5) Yaygın özel mülkiyetin devamlılığının sağlanması ve teşvik edilmesi.

A— VII— 6) Nüfusun kesif olduğu bölgelerle kırsal alanlar arasında bölge strüktür hizmetlerinin dengeli bir biçimde dağıtılması.

A— VII— 7) Genel ve mesleki eğitimin geliştirilerek yaygınlaştırılması.

A— VIII— Tarım sektöründen başka faaliyet dallarında kısmi veya tam geçişlerin kolaylaştırılması.

A— VIII— 1) Eğitimde yatay geçişlerin sağlanması.

A— VIII— 2) Geçişlerde veya tarımdan tamamen ayrılma halinde finansman yardımlarının yapılması.

A— VIII— 3) Geçiş ve ayrılma hallerinde yaşlılık güvenliliğinin sağlanması.

A— VIII— 4) Tali derecede tarımla uğraşanlar için tarım faaliyetlerinin geliştirilmesi.

A— IX— İskân yerlerinden uzak ve tarım sektörü dışında kazanılabilecek gelirler için olanakların yaratılması.

A— IX— 1) Tarım dışı çalışma sahalarına geçişlerin kolaylaştırılması.

A— IX— 2) Tarım dışı çalışma yerlerinde emniyet olanaklarının sağlanması (ilk plânda tarımdan diğer sektörlere geçmek isteyen bölgelerdeki gönüllülere uygulanır).

A— IX— 3) Bölgesel politik tedbirlerle tarım sektörü politikasının dengeli bir biçimde yürütülmesi.

A— X— Orman ürünleri ekonomisinde rekabet potansiyelinin yaratılması.

B— Halkın gıda ihtiyacının yüksek kaliteli tarımsal ürünlerle ve ölçülü fiyatlarla karşılanmasını sağlamak.

B— I— Yeter miktarda tarımsal ürün arzı için olanakların yaratılması.

B— 1— 1) Pazar ihtiyaçlarına göre üretimin, dış ticaretin ve depolama faaliyetlerinin düzenlenmesi.

B— I— 2) Avlanma olanaklarının geliştirilmesi ve devamı.

B— I— 3) Faydalı hayvan ve bitki nesillerinin sibhatının devamlılığını sağlayacak sıbbî tedbirlerin geliştirilmesi.

B— I— 4) Pazar ihtiyaçlarına göre ürün işleme ve dağıtımına yön verilmesi.

B— I— 5) Kriz ve kıtlık yıllarında hatta savunma hallerinde gıda ihtiyacının garanti edilmesi.

B— II— Tarım ürünlerinin ekonomik ve optimum kalitede üretilmesini sağlamak.

B— II— 1) Gıda maddelerinin beslenme psikolojisi açısından optimum dengesinin temini.

B— II— 2) Faydalı bitki ve hayvan türlerinin devamı için sağlık ve yaşama koşullarının geliştirilmesi.

B— II— 3) Üretim, işleme ve pazarlama safhalarında görülen, insan sağlığına zararlı olan etkenlerin azaltılmasına veya kaldırılmasına çalışılmalı.

B— II— 4) Kullanma ve sevk kıymetleri yüksek ve hijyen standartlarını sağlayacak optimal olanakların yaratılması.

B— III— Tüketici fiyatlarının ölçülü bir düzeyde tutulması.

B— III— 1) Pazar görünümünün (transparenz) geliştirilmesi.

B— III— 2) Rekabet olanaklarının çalışabilir bir duruma getirilmesi.

B— III— 3) Mevsimlik arz ve talep dengesinin sağlanması.

B— III— 4) Pazarlama etkinliğinin artırılması.

B— III— 5) Tarım ürünleri fiyatlarının tespitinde tüketici istemlerinin yeterince dikkate alınması.

B— IV— Tüketim olanaklarının ve tüketici davranış şartlarının geliştirilmesi.

B— IV— 1) Tüketicilerin beslenme, pazar ve tüketim hakkında aydınlanmalarının sağlanması.

B— IV— 2) Fiyat tespitlerinde tüketici temsil gücünün kuvvetlendirilmesi.

C— Dünya tarım ve beslenme sorunlarının çözümünde katkıda bulunulması ve tarımsal dış ticaret ilişkilerinin geliştirilmesi.

C— I— Uluslararası işbirliğinin geliştirilmesi.

C— II— Dünya gıda maddeleri üretiminin uzun dönemde ihtiyaca cevap verebilecek duruma getirilmesi.

C— II— 1) Uygun şartlarda uluslararası mal anlaşmalarının yapılması, uzatılması ve düzenlenmesi.

C— II— 2) Uygun şartlarda diğer ülkelere ürün arz edecek üretici gelirlerinin istikrarının sağlanması.

C— II— 3) Talep fazlası ürün üretiminin azaltılması.

C— II— 4) Kıt ürünler arzının artırılması.

C— II— 5) Üretimin pazara göre düzenlenmesi.

C— III— Dünya tarım ürünleri ticaretinin geliştirilmesi.

C— III— 1) Tarım ürünleri için ithalat ve ihracat olanaklarının düzenlenmesi.

C— III— 2) Avrupa topluluklarında tarım ürünleri dış ticaretinin liberal duruma getirilmesi.

C— III— 3) Avrupa topluluklarının tercih politikasındaki problemlerin çözümü.

C— III— 4) Ürünlerde işaretlerin korunması.

C— III— 5) Uluslararası ürün standardının yaratılması.

C— III— 6) Uluslararası ticarete eşit rekabet olanaklarının yaratılması.

C— IV— Tarımsal gelişme yardımlarının teşviki.

C— V— Gıda maddeleri yönünden sıkıntı çeken ülkelere (geri kalmış ülkelere) gıda maddeleri yardımının artırılması ve geliştirilmesi.

C— V— 1) Dünya beslenmesinde emniyet ve beslenmenin düzenlenmesinde katkıda bulunulması.

C— V— 2) Kadastrof bölgelerine gıda maddeleri yardımlarının yapılması.

C— V— 3) Uluslararası gıda yardımlaşmasında birleşmek ve anlaşmak için katkıda bulunmak.

D— Tabii kaynakların verimlilik ve faydalanma olanaklarının devamı, yeniden düzenlenmesi ve geliştirilmesi ve hayvan koruma tedbirlerinin iyileştirilmesi.

D— I— İçinde yaşanılan çevre politikasının topluluk ve uluslararası sahalarda ahenkli bir biçimde yürütülmesi.

D— II— Toprak, su ve hava gibi tabii kaynakların verimliliğini artırmak, suların faydalanmanın devamını sağlamak ve geliştirilmesine çalışmak.

D— II— 1) Toprağın verimliliğinin muhafazası ve kullanma olanaklarının geliştirilmesi.

D— II— 2) Kullanılabilecek suların azami derecede faydalanma olanaklarının geliştirilmesi.

D— II— 3) Kirli hava ve gürültü çalışma ortamı yaratılmasından kaçınılması ve bölgesel iklim koşullarının düzenlenmesi.

D— III— Tabiatın ve onun güzelliklerinin muhafazası, inşası ve geliştirilmesi (bitkisel ve hayvansal çevre).

D— III— 1) Çevreye uymuş ve uyabilecek bitki ve hayvan türlerinin korunması.

D— III— 2) Belirli saha ve bölgelerin korunması ve tabiat elementlerinin muhafazası.

D— III— 3) Tabii çevrenin bozulmasından kaçınılması ve zarar verici etkenlerin giderilmesi.

D— IV— Ekolojik dengeyi korumak ve boş zamanları değerlendirmek için tabii çevrenin fonksiyonlarının tanzimi ve düzenlenmesi.

D— IV— 1) fazla faydalanılan bölgelerle az faydalanılan bölgeler arasında dengenin sağlanması ve emniyetin dağılımı.

D— IV— 2) Boş zamanları değerlendirmek için eğlence bölgelerinin muhafaza edilmesi.

D— IV— 3) Tabiatla boş zamanları değerlendirmek için ekolojik şartlara uygun olarak tabii çevrenin yaratılması.

D— IV— 4) Gelecekte boş zamanları değerlendirmek için tabii koşulların hazırlanması.

D— V— Tabiat kaynaklarının yıkıcı etkilerden korunmalarının yaratılması.

D— V— 1) Sahil koruma.

D— V— 2) Sellerden korunma.

D— V— 3) Erozyondan korunma.

D— V— 4) Çığ ve kayma tehlikelerindeun korunma.

D— VI— Hayvanların ağrı, ızdırap ve zararlılardan korunması.

D— VI— 1) Hayvanları koruyucu yetiştiricilik formlarının yaratılması.

D— VI— 2) Hayvan kesim işlerinin gereklerine göre yapılması.

D— VI— 3) Hayvan denemelerinin onları koruyucu bir anlayışla yapılması.

D— VI— 4) Toplulukta ve uluslararası, sahada aynı yöne yönelen hayvan koruma faaliyetlerinin tespiti ve güven altına alınması.

D— VII— Çevrenin düzenlenmesi ve geliştirilmesi.

Tarım ve beslenme politikasında belirtilen çok yönlü hedeflere ulaşılması bazı alanlarda çeşitli faaliyetlere girişilmesi ile gerçekleştirileceği belirtilmektedir, Bu faaliyetler (programlar) ve her programın yöneldiği ana hedefler aşağıdaki gibi tespit edilmiştir.

PROĞRAMLAR

	Proğramların yönel- diği ana hedefler
1— Beslenme alanındaki tüketim politikası—	B, C
2— Üretim ve ürün kalitesi	A, B, D
3— Pazar ve fiyat politikası	A, B, C
4— Dış ticaret politikası ve dünya tarım problemleri	C
5— Tabii çevrenin geliştirilmesi (tarımsal yapı)	A, C, D
6— Orman, orman ürünleri ve avcılık	A, B, D
7— Balıkçılık	A, B
8— Sosyal politika	A
9— Eğitim ve yayım	A
10— Para politikası (Para değerlerindeki artışlarında istikrarın sağlanması)	A
11— Çevre politikası	B, D